

Schtom je Krystus, se swojimi Hatoschkami, ton Schtom teho Žiwjenja. Dnž so da te Hatoschki wot teho Schtomma Hadama newoblamaju, a so do teho Schtomma teho Žiwjenja, do Krystuska sasczjepicz nedadža, da wostanu woni Džeczi teje wjeczneje Ssmerczje. 2) dalje budže kóždy tajki Kscheszjan, kotrny wot teho pschenczneho Sorna prawje m, we Wjeri Plod teho kameho pschenczneho Sorna. Won budže snoweho narodženy, prawy sczinenny s Krystusom s jednocženy, jene Cžje o snim. Won budže sekwjatny Duchom wobsoženy, jene Džeczjo Bože, haj jedny Staw teho Cžjela Krystusoweho. Lubi lajče, neje to jedny rjany Plod teho krasneho Pschenczneho Sorna, kotrny po zřym Sawjeczi wuřyće, a so roschjeriko je, psches Evangelion. 3) A potom dožanje ton Plod do wjeczneho Žiwjenja. Schtu može tu Krasnosz Krystusowu we tamnem Žiwjenju wurečecz? Haj schtu može wopřecz tu Krasnosz tych Wuswolennyh, kotruž Boh pschibotrowať je tym, kiž jeho lubo maja?

Il. Njetk pschindžemy k drubej Schtuzy, kotraž nam pokazuje: Kať my temu pschencznemu Sornu dyrbymy runi bydž, a do teje Koblje teho Kschiza dyrbymy syczki bydž, so bychmy tejšch prawe Plode pschinyesli. To pak nam czy Wjezy s jawné cžinja, kiž te Plode budža. A Schtuž swoje Žiwjenje lubuje, ton budže je subicz. Ta Kecz je vscheczimo cžlowstemu Rossomej, a horke Seliczko tym swjetnem Džeežom. Schto da cžini Cžlowek, kiž

swoje Žiwjenje lubuje? Won so na wofoke Wjezy teho Swjeta prozuje, jako na wulku Cžesz, Krasnosz a Bohastwo. Won pyta Žadosz teho Cžjela, a stara so jeno wo to, so by na Swjeczi wulku Kwalbu a Meno, haj schitko to, schtož naturstemu Cžlowekowej derje cžini, dostat. Won njecha nicžo cžerpicz ani Rudobu, ani Sazpjeczje, ani Pscheszjehanje, ale lada, kať by so na swojich Nepscheczelah weczicz, a po swojej Gowi cžinicž, moť. To rjeka swoje Žiwjenje lubo mjecz. Kať so pak temu pojndže? Won budže swoje Žiwjenje subicz. Cžohodla pak to? sw. Pawoł praji: Jeli, so wy po Cžjeli žiwi budžecze, da budžecze wumrecž: jeli so pak psches Duha cžjelne Asutski moricze, budžecze žiwi. Křom. 8, 13. Tudy je runje, kať s jenem Džeszjom; Dn by chžyl schtu temu wschu Wohludacz, a jemu wschitke Wjezy wotpuszczicz, da dyrbjať so skoro we Žiwjenje pschinesz. Aby, dn by schtu chžyl jenemu na Symmu koremu, kiž w wulkej Hjezy leži, kať welje picž dacz, hač sebi žada, da nebudže doľho snim wjazn warnowacz. Tak tejšch wschizn Cžlowekowej, kotřiz jeno po Cžjeli žiwi so, czy dyrbjať swoje Žiwjenje subicz. Pschetož schtuž wscho cžini, schtož jemu jeho sła Wutroba kaže, ton je runje wohn na Puczu k Ssmerczi a k Heli. Kať borchy subiton bohaty Muž swoje Žiwjenje, kotrny prajesche: Luba Duscha, ty masch welje Kubla naromadženeho na welje Ljet, mjet njetk Wotpoczint, jys a pij, a bydž dobreje myslje. Luk. 12, 19. Wot teho tejšch recži. Ps. 49, 6.

Dnž